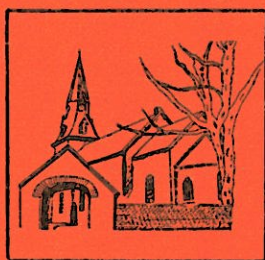

Kyrkoblad

för

Falköpings Pastorat

JULBÖN

Dig, o himmelske Fader, vare evigt lov och pris för att du så älskade världen, att du utgav din enfödde Son och lät honom födas och bliva vår broder. För att vi skulle leva, har du låtit det eviga ljuset komma till oss. För att vi skulle upplysas, har du låtit själva ljuset nedstiga i vårt mörker. För att vi skulle bliva dina barn, har du gjort din enfödde Son till ett ringa människobarn. Min Herre och Gud, vilken underbar vishet och nåd har du icke brukat för att frälsa mig. Jag tillbeder dig ödmjukt vid din Söns krubba. Försmå icke mitt ringa tack och lov. För Jesu Kristi skull. Amen. (Thomas a Kempis).

Nr 3. Advents- och jultiden 1965

Jesus från Nasaret går här fram

Går? Vi går just inga vägsträckor numera. Vi åker tåg eller allrahelst bil. Någon cyklar väl ännu. Snart flyger vi alla.

Men Jesus går. Två gånger red han. På en åsna. Några dagar efter sin födelse, från Betlehem till Egypten. Och som 33-åring från Oljeberget till templet i Jerusalem — med lärjungar och sjungande barn omkring sig. Nu går han. Vart? Till våra tempel. Där skall vi hylla honom. Varför? Jo, himmelriket kommer till oss genom honom.

Och himmelriket är mäktigt: det tar upp människor ur synd och skam, skänker dem kraft och frid och gör dem till Guds barn. Detta avser grova syndare, som vi andra skäms för. Och det gäller fina och förnåma syndare, som menar sig liten eller ingen frälsning behöva. I vilken flock träffar han dig nu vid jul?

Det finns unga själar och gamla, som menar sig vara fria och självrådande, där de gå på, hunsade av själarnas fiende. Innerst är de utfattiga, och såren är stinkande, dödliga. Vi föraktar dem. Jesus löser dem. Känner han inte den vedervärdiga stanken? Jo, bättre än vi. Men han har ett livsviktigt ärende: Läkedom för såren, frihet för den träl-drivne.

Du skall ju reda till nu för helgen med gran och glitter och ljus, med julklappar och julmat. Visst skall detta allt ge intryck av högtid. Och så är du nöjd. Nej, det gäller hjärtat först och främst: Öppna ditt hjärta i bön och bot — även dess hemligaste rum! Och tag där Guds Son emot! Så är himmelriket dig nära — så är himmelriket ditt!

Vilken rikedom, du då vunnit — för livet och livets strid — för hela året, som följer — för alla åren fram till slutsegern: Vad intet öra hört och intet öga sett, men vad Gud förlämnar den som tror på den, han har sänt Jesus Kristus.

Adolf Kloo

VARFÖR GÅ I KYRKAN

Det var en liten prästdotter, som ibland fick gå med till högmässan i stället för till söndagsskolan. Det blev väl lite långsamt och hon var inte precis ledsen, när gudstjänsten var slut. Hon utgick från att de övriga kyrkobesökarna delade hennes uppfattning och detta fann hon bekräftat därigenom att de alla reste sig upp i slutet av gudstjänsten och sjöng: »Herren vare tack och liv». — Så småningom gick det upp för henne, att de vuxna gick alldeles självmant till kyrkan.

För det gör ju folk. Trots Hasse Alfredssons roliga monolog Ringaren. Sammanlagt samlas mer människor i kyrkorna i vårt land (frikyrkorna inbegripna) på ett år än alla idrottsevenemang förmår. Och idrotten betecknas ju som en livskraftig folkrörelse. Vid en undersökning, som en av kristendoms-lärarna vid vårt läroverk företog med hjälp av gymnasister i andra ring, kom

han fram till att sammanlagda besöks-frekvensen i stadens gudstjänstlokaler en vanlig söndag var omkring 1500 eller 10 %. Nu kanske vi är lyckligt lottade här. Genomsnittsprocenten för hela riket är betydligt lägre. Men talet om de tomma kyrkorna har blivit ett slagord. Tomma bänkplatser finns det, inte minst på landsbygden, sedan befolkningen minskat undan för undan. Torbjörntorpskyrka t.ex. byggdes för två församlingar. Hela Torbjörntorps församling kan nu rymmas i den ...

Men ändå är svenska folket inte något kyrkgående folk. Vi önskar, att f upptäckte gudstjänstens skönhet och gåva. Ty för många är den något omistligt. Varför tycker de det?

Vi ha inför det nya kyrkoåret låtit frågan om varför människor deltagar i gudstjänsten gå till några personer, som äro bosatta i vårt pastorat.

Kupémästare

Gunnar Aronsson

Många människor gå i kyrkan vid högtider av olika slag, t.ex. vid jul, konserter och naturligtvis vid anhörigas begravning. När man iakttagert detta skulle man vilja utropa en önskan: »O, att dessa människor vid sådana kyrkobesök finge en sådant intryck, att det därigenom uppstode behov av att oftare gå i kyrkan för att deltaga i den mest högtidliga av alla gudstjänster — högmässogudstjänsten.»

Att vara med i högmässan har för mig blivit ett sådant behov, att jag anser mig ej kunna avstå densamma. Högmässan är för mig något som vid många tillfällen har påmint om aposteln Petri ord, då han var tillsammans med Moses, Elias och Jesus på förklaringsberget:

»Här är oss gott att vara. Låt oss här bygga hyddor.»

Här i en svensk högmässa är det skönt. Här trivs jag. Här känner jag mig hemma.

I kyrkan är Gudsordet. Där är I pet, där är Nattvarden. Ja, där är altaret och korset samt församlingsgemenskapen. Denna gemenskap, där man tillsammans med församlingen får lovsjunga och tillbedja. Jag känner, att jag behöver detta för att komma bort från tidens oro, jäkt och strid. Jag behöver höra välsignelsen och — efter nattvardsgången — »Gån i Herrens frid.» Jag kan inte vara detta förutan.

Jag är tacksam till Gud, att jag genom hans stora nåd får gå i kyrkan. Jag är också tacksam och glad att jag vet och kan säga: »Kyrkan är öppen för alla — ja, för alla människor».

och utvecklar personligheten. Man måste beklaga de människor som ej ha funnit denna kostbara skatt, som uppbyggt våra fäder och förutom vilken vår kultur säkerligen ej kan äga bestånd. Gudstjänsten är därför vårt samhälles stabila fäste och utgör det förnämsta vapnet mot vår tids materiella vidskepelse.

Studerande

Erling Nyman

Varför jag går i kyrkan.

Vid första eftertanke finner man sig lättsinnigt svara: »Jag är uppfostrad till det!» Har verkligen uppfostran så stor betydelse? Den har inte haft det hos mig, ty den främsta anledningen till min kyrkogång är, att kristendomen intresserar och fascinerar mig! Dess lära är grogrund för livets mening och betydelse. Som pacifist finner jag också i den det främsta medlet att nå fram till den för mången utopiska världsfreden. Jag går alltså i kyrkan för att höra kristendomen predikas, för att genom den höra ytterligare bevis för ickevåldsidéerna (dock ägnas alltför få predikningar åt dessa), för att lära något av den människokärlek, som kyrkan lär och även för att höra den musik som ofta berikar gudstjänsterna.

Den främsta anledningen till att jag hålls kvar inom kyrkan är dock det gäng, i vilket jag hamnat, som inspireras av kristna idéer och kristna ideal.

Med hopp om en mer reformvänlig kyrka.

Studerande

Ulla-britt Ögren

Varför går jag i kyrkan? Det finns många svar på den frågan, men alla mynnar ut i ett och detsamma: det är för att det är Herrens hus.

Min kyrkogång grundlades i söndagsskola och ansgarsjuniorer. Där och

i hemmet har jag fått lära mig, att livet inte bygger på en slump utan att en allsmäktig, kärleksfull Skapare styr våra liv. Jag har insett att denne Skapare har en mening med också mitt liv.

Jag går i kyrkan för att möta denne min Skapare och för att få reda på hans vilja med mitt liv när han kommer till mig i bönen, ordet och sakramenten.

Medarbetare i

i söndagsskola, kyrkokör, juniorarbete, syföreningar, frivilliga medhjälpare att dela ut kyrkobladet, dopminnen önskas. Du är välkommen.

Prenumeration å Missionstidningen och Kyrka och Folk mottages av kyrkoherde Rudolf Johansson,

å Vår Kyrka av fru Märta Tellvik och komminister Gordon Möne,

å Kyrkvägen av kyrkoadjunkt Göran Lewin.

Prenumeration kan även ske på pastorsexp. eller direkt å posten.

Dröj inte med prenumerationen. Kyrkfolket behöver vara informerat om, vad, som rör sig inom kyrkan.

DAGENS BIBELORD: 148 80

Predikoturer för Falköpings pastorat

Advent — Jul

Datum	Sön- och helgd.	S:t Olof	Mösseberg	Fredr.	Las.	Falb.	Frigg.	Torbj.	Luttra
Nov. 27	Lördag	n 18 J							
28	1 s. i Advent	F 9.30 J 11 M	9.30 Lw 11.30 J	—	Kör.	M	14 Ld	11 Ld	11 Lw
Dec. 5	2 s. i Advent	N 11 Lw RB 18	11 J	11 Ld	Lw	Ld	11 M	14 M	19.30 J
12	3 s. i Advent	11 Ld Jk 18.15	F 15.30 Lw	11 Lw		Lw	F 11 J	F 14	11 M
19	4 s. i Advent	11 Lw n 17 Ld	N 11 M		Lw	Lw	n 14 Ld	N 11 Ld	n 14 M
24	Julafton	17 J	17 M		M	Ld			
25	Juldagen	5.30 Ld 7 P 11 J	5.30 Lw 7 Lw			M	7 Ld	7 M	7 J
26	Annandag Jul	11 M	11 J					11 Lw	
31	Nyårsafton	17 Lw	23.30 M		J		19.30 J	19.30 Ld	19.30 M
Jan. 1	Nyårsdagen	11 J	11 M		J	Lw	11 Ld	11 Lw	
2	Sönd. e. Nyår	N 11 M	A 19.30	11 J	M	J	*11 Ld		11 Lw
6	Trettonded. Jul	11 J	11 M	17 Lw		Ld	11 Lw	11 Ld	14 M

A = Alliansgudstj.
 F = familjegudstj.
 N = högm. m. nattvard
 n = nattvardsgudstj.
 Jk = julkonsert
 RB = Rädda Barnens ljusmässa

J = kyrkoh. Johansson
 Ld = komm. Lidelfelt
 Lw = kyrkoadj. Lewin
 M = komm. Möne
 P = lektor Plith
 * = Bergsliden

Julafton hålles dessutom julbön å Ambjörnsgråden 15 (Lw). Katarinagråden 15 (Ld) och i Mössebergs Sanatorium 17.30 (Lw).

Julfester hålles för söndagsskolorna i

Torbjörntorp i samband med familjegudstj. i Torbjörntorp söndagen den 12 dec. kl. 14, Friggeråker och Bergsliden i Friggeråkers bygdegård söndagen den 9 jan. kl. 15, S:t Olofs kyrka, Hwassgatan och Fredriksberg i Falköpings församlingshem lördagen den 15 jan. kl. 16, Mössebergs kyrka och Församlingshemmet i Församlingshemmet söndagen den 16 jan. kl. 16, i Luttra i samband med familjegudstjänst i Luttra söndagen den 16 jan. kl. 14.

Diakonikretsens julfest för gamla hålles i Falköpings församlingshem tisdagen den 11 jan. kl. 14.

Reservation för ändringar.

KLIPP UR PREDIKOTURERNA!

Riksdagsman

Bengt Börjesson

Sv. ps. 169, Fädernas kyrka i Sveriges land, kärast bland samfund på jorden, har på något sätt symboliserat min barndoms kyrka. Jag ser liksom framför mig bilden av mig själv som en liten pojke i helgdagskläder tillsammans med min far och mor vandra fram på den gamla kyrkvägen med kyrkan som mål. Ja, så har jag från tidiga barnår tillsammans med mina föräldrar, som nu vila i hembygdens vigda jord, fått vara med att på söndag efter söndag fira gudstjänst i fädernas kyrka. Minnet av dessa gudstjänster tillhör de vackraste minnena, jag har från min barndomstid. För mig framstår kyrkan såsom någonting, som inte bara hör gårdagen till utan framför allt dagens och morgondagens samhälle. Vi behöver kyrkan inte bara för dess evangeliska budskaps skull, utan också som en motvikt mot vårt samhälles farligaste sjukdom, nämligen jäktet och stressen. Under kyrkans tak finns ingen plats för jäkt och stress. Där vilar lugn, ro och meditation.

Kamrer

John Edström

Av redaktionen för Församlingsbladet uppmanad att ge några synpunkter på frågan »Varför jag går i kyrkan» vill jag skriva ner några rader, helt kort därför att utrymmet är begränsat.

Kyrkan, enkannerligen svenska kyrkan, har väl ej alltid varit mitt andliga hem, detta därför att mina föräldrar voro frikyrkliga och därför ofta tog oss barn med till missionshuset. Julottan gick vi dock till kyrkan, därför att de många ljusen och vackra julpsalmerna lockade.

Som 20-åring kom jag hit till Torbjörntorp, och genom Henne, som efter något år blev min hustru, leddes mina steg åter till kyrkan, ej blott vid jul-

ottan utan även helt vanliga söndagar. Jag kom även med i kyrkokören och därigenom befästes än ytterligare bandet med kyrkan och dess verksamhet. Så småningom kallades jag att bli medlem av kyrkorådet och sedan några år även kyrkvärd. I denna egenskap hade jag förmånen och glädjen att få vara med om kyrkans restaurering, och det var mycket stimulerande att se helgedomen, både dess yttre och inre, träda fram i ny förskönad gestalt.

På frågan varför jag går i kyrkan skulle jag väl helt kort kunna svara, att det ur vanan att gå i kyrkan vuxit fram ett behov att söndagligen träda in i »Herrens gårdar» och med församlingen sitta ner i kyrkbänken och delta i gudstjänsten, lyssna till predikan och sjunga med i psalmsången. För en jäktad nutidsmänniska finns inget så rogivande som detta. Visste alla det, skulle inte så många kyrkbänkar, åtminstone på landsbygden, stå tomma.

Tro nu för all del inte, att vi, som gå i kyrkan, känner oss så mycket bättre än andra, som ej gör det. Nej vi är allt samma fattiga syndiga människa innerst inne, men genom att gå i kyrkan och där i böner och lovsånger möta Gud, få vi kraft att övervinna de frestelser, som ofta hopa sig på vår väg genom livet.

Till alla, som sällan eller aldrig gå i kyrkan, skulle jag vilja säga: När klockorna nästa gång kalla till gudstjänst, följ dess maning och »träd in och se och smaka hur ljuvlig Herren är».

Överläkare

Karl Lindén

Vår tids människor äro säkerligen i större behov än tidigare generationer av den uppbyggelse och rekreation, som sabbaten och särskilt kyrkobesök ge. En söndag utan besök i högmässan eller annan religiös uppbyggelse ger säkerligen ökad stress och nedsatt prestation under veckans vardagar. Högmässan med sitt vackra symbolspråk stärker

Högmässa en sommarsöndag i S:t Olofs kyrka.

Foto: Lars-Erik Linnarsson.